

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ทหาร ตำรวจเป็นสำคัญ จะรักษาชาติไทยไว้ได้

ก่อนจึงหัน

(โอวาทคณะนายทหารโรงเรียนส่งกำลังบำรุงทหารบก)

ท่านทั้งหลายเป็นทหาร เป็นลูกของชาติไทยเรา ไม่มีใครที่จะรักชาติไทยเรายิ่งกว่าทหาร ตำรวจ นี่เป็นหัวใจของชาติไทยเรา เวลานี้ชาติไทยเราก็น่าดี ก่อนหน้ามาตั้งแต่บรรพบุรุษก็ดี ถือปัจจุบันนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่ว่าศูนย์กลางก็ดี และจะเป็นไปข้างหน้าก็ดี ทหารทุก ๆ ท่านคือลูกแห่งชาติไทยของเรา ลูกกับพ่อกับแม่นี้จะแยกกันไม่ออก อะไรผ่านเข้ามาที่จะมาทำลายพ่อแม่นี้ ลูกต้องเอาคอขาดแทนเลย นี่เรียกว่าลูกรักพ่อรักแม่ ทหาร ตำรวจ ของเราก็น่าดีเหมือนกัน คือลูกแห่งชาติไทย อันใดที่จะมาแต่ต้องทำลายส่วนรวมซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ซึ่งเป็นเหมือนกับพ่อกับแม่แห่งเราทั้งหลาย ซึ่งเป็นตำรวจ ทหาร ตลอดพลเรือนทั่ว ๆ ไปนั่น เราต้องต่อสู้ ต้องรักษาสุดเหวี่ยง เอาชีวิตเข้าแลกเพื่อชาติไทยของเรา คือพ่อแม่ของเราโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ไม่อย่างนั้นไม่เรียกว่าทหาร

คือคำว่าทหารนี่ต้องเป็นนักสู้เพื่อตัวเอง ชาติของตัวเอง สมบัติทุกอย่างทุกอย่างของตัวเอง พร้อมกับคนไทยทั้งชาติ นี่เรียกว่าทหารคือลูกที่ดีของพ่อของแม่คือชาติไทยของเรา วันนี้ท่านทั้งหลายก็ได้มาเยี่ยมหลวงตาบัว ทางศาสนานี้ก็คือว่าศาสนานี้ครอบคลุม ทั้งประเทศชาติ ทั้งตำรวจ ทหาร พลเรือน ที่เป็นลูกแห่งชาวพุทธของเรา เรียกว่าศาสนาเป็นเครื่องครอบทั้งหมด แล้วศาสนานี้เป็นคุณต่อโลกต่อสงสารมานาน ไม่เคยมีพิษมีภัยแม้เม็ดหินเม็ดทรายต่อสัตว์โลกแต่อย่างใดเลย ทำประโยชน์ให้โลกเรื่อยมา ดังพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมานั้นก็สั่งสอนสัตว์โลก ประพรมให้มีความร่มเย็นเป็นสุขตลอดมาถึงพุทธศาสนาที่มีอยู่ในเมืองไทยของเรา เรียกว่าเราเป็นลูกแห่งชาวพุทธ

เวลานี้ก็พอดีเป็นจังหวะที่หลวงตาบัว ซึ่งจะพูดว่าเป็นลูกศิษย์ตถาคตก็ไม่ผิด เพราะลูกศิษย์ตถาคตก็คือพระ ตั้งหน้าปฏิบัติด้วย สุปฏิปันโน อุชฺช ญาย สามจีปฏิบัติปันโน ผลได้มาเป็นที่พึงพอใจ คือองค์นั้นสำเร็จโสดา องค์นี้สำเร็จสกิทาคา องค์นั้นสำเร็จอนาคา องค์นี้สำเร็จอรหันต์ตติยเสขชาติสะบันงาจากจิตใจ แล้วนำสัจธรรมทั้งสามนี้มาสั่งสอนสัตว์โลก หลวงตาบัวแม้จะเป็นตัวเท่าหนูก็ตาม แต่จิตใจเราก็น่าดีเป็นลูกศิษย์ตถาคต นำธรรมคือความร่มเย็นนี้มาประพรมให้พี่น้องทั้งหลาย ด้วยการแนะนำสั่งสอนทุกแห่งทุกมุม เริ่มตั้งแต่ช่วยชาติบ้านเมือง ออกมาเป็นเวลาเกือบ ๓ ปีนี้แล้ว นี้เพื่อจะเอาน้ำมาดับไฟคือความทุกข์ร้อนแห่งชาติไทยของเรา เรียกว่าไฟ

ไฟมีอยู่กับทุกคน น้ำคือธรรมก็มีอยู่กับทุกคน ได้เอาน้ำนี้มาดับไฟ เพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งหลายจะได้รับความร่วมมือเป็นสุข และแน่นอนมันคงต่อไปด้วยการรักชาติ ด้วยการบำรุงชาติ เสียสละโดยทั่วกัน ชาติไทยของเราจะมีความเจริญรุ่งเรืองด้วยเราทั้งหลายที่เป็นลูก คือ ทหาร ตำรวจ นี่เป็นสำคัญมาก จะรักษาชาติไทยของเราไว้ได้ นอกนั้นไม่มีใครรักษาได้ เพราะอำนาจสิทธิ์ขาดทุกอย่างอยู่กับเราที่เป็นลูกของชาติ ได้แก่ ทหาร จึงขอฝากความไว้วางใจและความร่วมมือเป็นสุขนี้ให้อยู่กับชาติไทยของเราทุกคน มีตำรวจ ทหาร เป็นต้นที่จะรักษาสมบัติอันนี้ คือความแน่นอนมั่นคงจากรักชาติของเราโดยทั่วกันนะ

ต้องขอกฎเวลาพูดนี้หลงหน้าหลงหลัง ไม่เหมือนแต่ก่อน ต่อไปนี้ก็จะให้ศีลให้พร พวกจำเอานะ แล้วผู้หญิงก็เป็นทหาร ผู้ชายก็เป็นทหาร ฟังอีกบทนี้บทสุดท้ายนะ ผู้หญิงเป็นทหาร ผู้ชายเป็นทหาร แทนที่จะไปต่อสู้กับข้าศึกศัตรูและสิ่งไม่ดีทั้งหลาย พวกเมืองนอก เตี้ยมาเป็นหมากัดกัน แทนที่จะไปต่อสู้กับข้าศึกศัตรูและสิ่งไม่ดีทั้งหลายเมืองนอก เตี้ยมาเป็นหมากัดกัน ผัวกับเมียทะเลาะกันใช้ไม่ได้นะ เอาละพอ ทีนี้ให้พร...

เออ เอาละ ฝากทั้งอรรถทั้งธรรม ฝากทั้งทางโลก การอยู่ร่วมกันผัวเมีย คำว่าผัวเมียนี้ตามศัพท์ธรรมนะ จะอยู่ด้วยกันเป็นผาสุก เพราะผัวเมียมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน นี้เรียกว่าธรรม แต่ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสตัณหาแล้วเป็นข้าศึก ผัวเมียกลายเป็นหมากัดกันไป ผัวก็จะไปหาอีหนู เมียก็จะไปหาไอ้หนู ต่างคนต่างหาไม่พอ ได้มาแล้วเป็นผลเรียกว่าหมากัดกัน ผลที่สำคัญคือว่าเจ็บทุกตัว ผัวก็เจ็บ เมียก็เจ็บ ให้ต่างคนต่างเย็น แล้วฝากคำสุดท้ายไว้ฟังให้ตื่นนะ คำสุดท้ายนี้เป็นคำสำคัญมาก ผู้หญิงมีกี่คนก็ตาม ไม่ได้ผิดอะไรกับเมียของเราคนเดียวนี้ ทุกอย่างมีครบทุกอย่าง แล้วผู้ชายมีเต็มโลกก็ตาม ไม่ได้ผิดอะไรกับผัวของเราที่มีครบครันทุกอย่าง เครื่องให้ความอบอุ่นตายใจซึ่งกันและกัน คือฝากเป็นฝากตายต่อกัน มีผัวเดี่ยวเมียเดี่ยวเท่านั้นซึ่งเป็นที่เหมาะสมมาก อย่าให้เลยนี้ไปจะเป็นวิชาหมากัดกันไม่หยุดไม่ถอย เอาละครั้งที่สองพอ

หลังจันทัน

เมื่อวานนี้ได้พูดแล้วว่าลิมสนิท..ผ้าห่ม โถ แปลกอยู่นะ มันเป็นอย่างไงไม่ทราบกรรมทางไหนหนัก กรรมทางไหนเบา เตรียมทำไปเมื่อวานนี้ไปเกษตรสมบูรณ์ตั้งใจไปถามเรื่องผ้าห่มนะ พอไปมันเริ่มผิดตั้งแต่แรก เข้าไปทางหน้าโรงพยาบาลที่ควรจะไปจอดที่นู่น ฟาดไปจอดที่หลังโรงพยาบาล ดูซินะ จากนั้นก็ผิดไปเรื่อย ไปเลยพูดเรื่องนั้นเรื่องนี้จบแล้วมาเลย จนกระทั่งจะถึง จ.หนองบัวลำภู ถึงระลึกรู้ได้ โอ๊ย ตาย ที่จะพูด

เรื่องผ้าห่ม หายเจียบ ตั้งแต่จากนี้ไปละสิมเลย ไม่ได้คิดสักนิดเดียวตั้งใจจะพูดถึงผ้าห่มนะ ได้ปรึกษากับพระที่ไปด้วยกันแล้วจะทำยังไง เลยตกลงกันว่า ไปทางโน้นแล้วถามว่า ควรติดต่อทางไหนก็เอา..ผ้าห่ม ติดต่อทางโรงพยาบาลแล้ว บอกให้โรงพยาบาลมาติดต่อทางร้านแล้วส่งให้

ปรึกษาหารือกันดิบดีนะ ไปแล้วสิมเจียบเลย จนกระทั่งมาถึง จ.หนองบัวลำภู กลับมาถึงระลึกใต้ โอ้ย ตาย พระท่านก็ไม่กล้าจะเข้าไปตอนนั้น มีแขกคนเต็ม ท่านอยู่ห่าง ๆ หรืออาจจะสิมไปด้วยกันก็ไม่ทราบ เราก็เลยสิมสนิทเลย ก็มีแต่ถามเป็นคำกลาง ๆ ไปว่า แล้วมีความจำเป็นอะไรบ้าง จะควรจะทำอะไรจะเยอะอะไร เราว่าอย่างนั้นแล้วก็ยังมีอีกว่า ถ้าไม่มีอะไรจำเป็นมากนั้นก็ขอผ่านไป เราก็ว่าอย่างนั้นนะ ทางนั้นก็บอกว่าเวลานี้ยังพอเป็นไปยังไม่มีความจำเป็น เอ้อ ถ้าอย่างนั้นก็ให้เราหมุนไปทางอื่นเสียก่อน เราก็ว่าอย่างนั้น พูดอย่างนั้นแล้วยังระลึกผ้าห่มไม่ได้เลยนะ อู๊ย มันแปลกเหลือเกิน กลับมาจนกระทั่งจะถึง จ.หนองบัวลำภู ถึงสะตุดก็ก อู๊ย ตาย เอ้ มันกรรมยังไ้ กรรมความเชื่อของเราหรือกรรมของเขา ทำให้คิดนะ ก็เตรียมไปแหละช่วยผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง เพราะทางโน้นอยู่ใกล้ภูเขามันหนาว แล้วสิม

ทางก็ที่อยู่ จากนี้ไปชุมแพแล้วพุ่งใส่ภูเขี้ยว พอไปถึงตัว อ.ภูเขี้ยวแล้วพุ่งตะวันตกเลย พอถึงภูเขี้ยวแล้วเรียกว่าถึงตลาดวังนั้นเถอะ แล้วตัดออกตะวันตกแนวเลยนะ ทางตรงแนวเลย ๒๒ กิโลเมตร จากภูเขี้ยวไปเกษตรสมบูรณ์ ๒๒ กิโลเมตร รถวิ่งไม่ถึงไหนก็ถึงแล้ว ๑๔-๑๕ นาทีด้วยซ้ำ เพราะทางตรงแนวด้วย รถไม่มี ไม่ต้องรอที่ไหน

ทองที่โยมแม่ท่านวันชัยเอามาเมื่อวานนี้ ๒ กิโล ๗ บาท ๕๖ สตางค์ฟังจะมานับวันนี้ ดอลลาร์ ๑๗๑ ดอลลาร์ ที่เราได้เมื่อวานนี้นะ เราไปกรุงเทพฯ คราวนี้ เวลานี้ได้ ๒๐๗ กิโลแล้ว ถ้าได้ ๔๐๐ กิโลก็หลอม ไปคราวนี้ก็ต้องหลอม แต่ถ้ายังไม่ถึง ๔๐๐ กิโลเราก็ยังไม่หลอม เรียกว่าไปเร่ง วังนั้นเถอะ เร่งให้ถึงนั้น ไปคราวหลังก็หลอม ไปคราวนี้มีสองอย่าง ถ้าพอได้หลอม คือ ๔๐๐ กิโลแล้วเราก็หลอม ถ้าไม่ถึง ๔๐๐ กิโลเราก็เร่งใส่จุดนั้น พอไปเที่ยวหน้าก็หลอมเลย กะไว้อย่างนั้น

รวมทั้งหมดทองคำเราเวลานี้ได้ ๒,๒๗๐ กิโลแล้วเวลานี้ รวมทั้งหลอมและยังไม่หลอม ที่ยังไม่หลอมเวลานี้ได้ ๒๐๗ กิโล ๕๕ บาท ที่หลอมแล้วและทั้งมอบทั้งฝากอยู่ในแห่งเดียวกัน อันนี้ยังไม่เข้า ๒๐๗ กิโลนี้ฝากไว้ที่ศูนย์รักษาดูตามธนาคารต่าง ๆ เสียก่อน พอหลอมแล้วที่นี้ก็เตรียมพร้อมที่จะเข้าฝากหรือมอบ แล้วแต่เหตุการณ์ที่ควรแบบไหน ที่เราเป็นที่ลงใจ เกี่ยวกับส่วนรวมลงใจแล้วเราก็มอบ ถ้ายังไม่ลงใจไม่มอบ

อย่างไรก็ตามเราเชื่อในเจตนาของเราที่สุุดยอดเลยนะ เชื่อพี่น้องชาวไทยเราอย่างน้อยคราวนี้พื้นฐานของทองคำเราต้องให้ได้ ๔,๐๐๐ กิโลเลย จึงได้ประกาศให้พี่

น้องทั้งหลายทราบว่า ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เรียกว่าเด็ดขาดจุดนั้น ถ้าทองคำนี้ได้ขาดไปหนึ่งสตางค์จากจำนวน ๔,๐๐๐ กิโลแล้ว คอเมืองไทยเรานับแต่คอหลวงตาบัวไป ต้องขาดหมดเลย นี่ละความเด็ดเด็ดขนาดนั้นนะ ที่นี้ทองคำจะขาดหนึ่งสตางค์นี้ เงินสตางค์หนึ่งเหרותตัดคอชาติไทยของเราทั้งชาติได้ ใครจะไปยอมตัด อย่าว่าแต่สตางค์หนึ่งเลย ฟาดมาสักกิโลว่านั้นเลย เข้าใจไหม คอใคร ๆ ไม่รักไม่สงวน ทองคำเพียงสตางค์สองสตางค์นี้มาตัดคอคนทั้งชาติมีอย่างเหרות ต่างคนต่างพืดเลย ทองคำสตางค์หนึ่งตกทะเลไม่รู้ตัวเลย เข้าใจไหม ต้องอย่างนั้นซิถึงเรียกว่านักรบ ไม่ใช่ันักหลบ

พูดอย่างนี้เราก็ยังไม่ลืมพ่อแม่ครูจารย์พูดให้เรา พอลงมาจากภูเขา คราวนั้นมัน ผิดปกติ เราก็มไม่ได้ป่วย ปกติฝึกเจ้าของถ้ำลงขึ้นเวทีก้อย่างงว่า ไม่มีกรรมกรแยก ซัดกันเต็มเหนี่ยวทุกกิกทุกก็ แต่คราวนี้ไม่เหมือนคราวที่แล้ว ๆ มา แต่ก่อนซุบผอมมีแต่หนังห่อกระดูกลงมาทุกครั้ง ๆ ท่านก็ดูธรรมดา ท่านก็รู้นี้มันคงเอาเต็มเหนี่ยว คงว่านั้นนะ แต่ครั้งนี้ไม่เป็นอย่างนั้น มันจะเป็นดีชานหรืออะไรไม่รู้ อยู่บนภูเขาเหมือนกันไม่ฉัน พอลงมาหาท่าน ตัวนี้เรียกว่าซุบผอมเหมือนแต่ก่อนนั่นแหละ แต่สีผิวมันเหลืองไปหมดทั้งตัวเหมือนทาขมิ้น เหลืองหมดทั้งตัว พอมาก้มกราบท่าน ท่านคงอะไร ภาษาโลกเขาว่าท่านตื่นหรือตกใจนั่นแหละ เพราะนอกจากซุบผอมดังที่เคยเป็นมาแล้ว ยังเหลืองหมดทั้งตัวอีกด้วย นี่ผิดปกติมาก ท่านคงจะคิดอย่างนั้น

ท่านขึ้นทันทีเลย พอกราบท่าน เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ละ ท่านพูดขึ้นมาอย่างลักษณะทางโลกเขาเรียกว่า ตกใจ เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ละ เราก็นิ่งคอยท่านจะออกแง่ไหน จอมปราชญ์ของเล่นเมื่อไร คอยฟังท่านจะออกแง่ไหนคราวนี้ เรานิ่งเฉย สักเดี๋ยวจับแล้ว พอพูดออกมานั้นเหมือนหนึ่งจะทำให้เราจิตใจอ่อนลงไป ไม่มีกำลังต่อสู้ต่อไป เหมือนกับว่าทำให้อ่อนลง ท่านพูดมาประโยคหลังนั้นแก้กันทันที มันต้องอย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ นั้นเห็นไหมละ ท่านปลุกขึ้นทันทีเลย ท่านพูดอย่างนั้นเหมือนกับว่าจะทำให้ใจเราอ่อนลง กำลังไม่เข้มแข็ง ท่านเลยปลุกเสียใหม่ มันต้องอย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ เท่านั้นพอ เราก็งงใจไม่ลืม

ทองคำเราก็เหมือนกัน เราต้องเอาแบบนี้เข้ามาใช้ แบบเราที่ทำมา แบบพ่อแม่ครูจารย์เตือน ปลุกใจ ทั้งสองอย่างได้เป็นแบบทั้งสองเลย ถ้าว่า เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ ทหารจะอ่อนตัว กำลังรบไม่พอแล้ว ดีไม่ดีแพ้ พลิกทีหลัง เอ้า มันต้องอย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ คึกคักเลย ฟังซิอุบายของท่าน ท่านจะทำให้เสียประโยชน์อะไร ก็ท่านสอนเพื่อประโยชน์อย่างใหญ่หลวงอยู่แล้ว ท่านพลิกทันทีเลย

บางที่ท่านพูดหยอกเล่นเหมือนกัน เพราะท่านเห็นนิสัยผาดโผน ท่านรู้แล้วนิสัยของเรามันผาดโผนแต่ไหนแต่ไรมา ว่าอะไรมันผิงเลยทันที เวลาจะไป ชูพระทั้งหมด

แล้ว พอว่าจะไปองค์เดียว เอ้อ ขึ้นเลยทันที ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ชี้เลย ชี้ไปทางข้าง ๆ พระนั้นแหละ ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านมหาไปองค์เดียว ใครจะไปยุ่งก็ร่วมโพธิ์ร่วมไตรอยู่นั้น ใ้เราก็ไม่เคยสนใจกับใคร มีแต่มุ่งต่อเราอย่างเดียว ท่านขึ้นทันทีเลย เอ้อ ใครอย่าไปยุ่งท่านนะขึ้นเลย เสียงเข้มแข็งเสียงด้วยนะ ชี้นิ้วส่ายไปอย่างนี้ด้วย ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านมหาจะไปองค์เดียว

บทเวลาจะไปจริง ๆ เราเตรียมแล้ว เวลาจะไปท่านพูดหยอกเล่นเราไม่ลืมนะ เอาดี ๆ นะท่านว่า ท่านก็รู้อยู่แล้วเราเป็นยังไง ท่านพูดหยอกเล่น เอาดี ๆ นะ เราก็รู้ บางที่ท่านก็ยังมึนงง ฟังซิ เวลาพูดกับเรา เอาดี ๆ นะ เราก็ไม่ลืมนะ มาหาท่านที่ไรเป็นอย่างนั้น เราไม่อยากจะพูดว่ามีสับสนบ้างอย่างนี้ไม่มี มีแต่อย่างเดียว หนังสือกระดูกลงมาเลยเทียว เรียกว่าเต็มเหนี่ยว ทำขนาดไหนไม่รู้ แต่ร่างกายนี้บอกชัดเจนว่าพึดเต็มเหนี่ยว อย่างนั้นทั้งนั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงบอกไม่ให้ใครไปด้วย ให้ไปองค์เดียว คนอื่นไม่ได้นะ แม้แต่ไปสององค์ยังไม่ยอมให้ไปก็มี ไปสององค์ให้ไปก็มี คู่กันไปมี บางทีไปสององค์ยังไม่ให้ไป ไม่ให้ไป นั่นท่านชี้ขาดเลย ท่านพิจารณาเรียบร้อยแล้ว อย่างนั้นก็ยังมี แต่เรานี้ เอ้อ ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ อย่างนั้นก็ยังมี

นี่เราพูดถึงเรื่องที่เราช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ขอได้เห็นใจ ใจของหลวงตาบัวอยู่กับพี่น้องชาวไทย อุ่มทั้งประเทศเลยนะ ไม่ได้อ่อน เพราะฉะนั้นกิริยาที่แสดงออกมาจึงออกมาจากกำลังใจทั้งนั้น กำลังใจที่จะอุมชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะเด็ดเดี่ยวขนาดไหน ดุตัวอย่างไหนก็ตาม มีแต่แบบยกทั้งนั้นเราไม่มีแบบทำลาย เราพูดได้ตรง ๆ ในหัวใจเราไม่เคยปรากฏเลยว่ามีแบบทำลายต่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเรา ไม่เคยมี จะเด็ดจะเดี่ยวออกขนาดไหนมีแต่ยก ๆ ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้เห็นใจและต่างคนต่างอุทิศสัพพยายาม

มีมากมีน้อยเหมือนฝนตกที่ละหยดละหยาด ตกไม่หยุดไม่ถอยมันก็เต็มขึ้นเอง ท้องฟ้ามหาสมุทรเต็มด้วยน้ำได้ที่ละหยดละหยาดนั้นแหละ ไม่ได้ตกแบบลูกเห็บตูมลงมาเหมือนภูเขาทั้งลูก ตกที่ละหยดละหยาด สามารถทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มได้ เพราะตกไม่หยุด อันนี้ก็เหมือนกัน เราถือเอาอย่างนั้น มีมากมีน้อยได้บ้างเสียบ้างอะไรเอาไป หยุดพักเครื่อง ติดเครื่อง เร่งเครื่อง ไปอยู่อย่างนั้นแหละ เพราะเราจะก้าวเดินให้ถึงจุดที่หมายเป็นจุดสำคัญของเรา หมุนกันไป ๆ อย่างนี้

ระยะนี้เงินเพื่อหมุนเวียนรู้สึกว่าร่อยหรอมากทีเดียว เงินหมุนเวียนนี้ไม่ได้หยุดนะ มาทุกช่องทุกมุมเทียว มาขอ ๆ เรื่อยตลอด เราก็ไม่ไหวนี้ซิ อันนี้เราก็เอาเงินหมุนเวียนที่ว่านี้ เงินหมุนเวียนนี้ยังไม่ใช้เงินก้อน เงินจำนวนฝากไว้ธนาคารนะ เงินหมุนเวียนที่ได้มาเหล่านี้แหละเราแยกออกช่วย ๆ ช่วยไป ส่วนเงินอันนั้นเราถอนเมื่อไรที่

น้องทั้งหลายจะทราบทุกครั้งเลย อย่างที่ตอนมา ๕,๗๐๒,๒๘๐ เหมือนกันนะ นี่ก็เพิ่ง
ตอนหนเดียว เราก็ประกาศให้ทราบแล้ว ตอนออกมาเพื่อเป็นทองคำนำเงินเพื่อชาติ
ของเรา นอกนั้นเราก็ไม่ถอน

ต้องเอาภายนอกนี้แหละถูกลูกไปเสียก่อน นอกจากจำเป็นจริง ๆ แล้วเราถึงจะ
ไปแยกเอา แต่แยกที่ไรก็ต้องบอกพี่น้องทั้งหลายให้ทราบทุกระยะไปเลย เวลาไม่แยกก็
ไม่แยกอย่างนี้ แต่เราเตรียมไว้ อยู่ในความพิจารณาของเรา รับผิดชอบของเราทั้งหมด
อันนี้ก็เรียกว่าเพื่อชาติทั้งนั้นว่างั้นเถอะ อันไหนจะเป็นประโยชน์หนักเบาเล็กน้อยเพียง
ไร เราจะพิจารณาเต็มกำลังแล้วออก แล้วเก็บอยู่อย่างนั้นตลอด

เวลานี้เงินที่ฝากไว้ตามธนาคารต่าง ๆ ไม่ค่อยมีใครโอนเข้ามาณะเดี๋ยวนี้อู๊สสิกว่า
ร้อยหรือไปมากนะเวลานี้ แทบจะปรากฏว่าไม่มี นี่ก็แสดงความจิตซัดของจิตใจเราลง
ทั้งประเทศนั่นแหละ เพราะอันนี้เป็นเงินของประเทศ หัวใจของประเทศ หนุ่กั้หนุ่กั้
ประเทศ ถ้าขาดก็ขาดประเทศ ควรจะพิจารณาพี่น้องทั้งหลาย อู๊สสิกว่าเบาบางมาก ไม่
ค่อยมีใครโอนเข้ามาในบัญชีโครงการช่วยชาติ รวม ๆ แล้วบัญชีทั้งสี่ทำธนาคารนี้ ที่
เรียกว่าบัญชีโครงการช่วยชาติ ซึ่งเราเก็บไว้เวลานี้ยังไม่ถอนเลย ไม่ค่อยปรากฏเข้า
มานะ

การเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ ก็เข้าทั้งโครงการ แยกทั้งออกเป็นเงินหมุนเวียนไป
ตาม ๆ กัน ตามแต่ความจำเป็นที่เราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว แต่ระยะนี้เงินหมุนเวียนไม่
ค่อยได้เข้า คือเงินโครงการไม่ค่อยมี จิตไปมาก จางไปมากทีเดียว ประหนึ่งว่าเราหยุด
การช่วยชาติของเราแล้ว ก็เท่ากับจะปล่อยให้ชาติล่มจมไปนั่นเอง ซึ่งเวลานี้ชาติกำลัง
เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากพี่น้องชาวไทยทั่วหน้ากันหมดตลอดเวลานะ เราควรจะ
ระลึกคุณค่านี้เอาไว้

แล้วหัวหน้าก็อย่างพี่น้องทั้งหลายทราบนั่นแหละ ไม่เคยจิตจางนะ เทศนาว่า
การก็ฟังซินะ ทุกเช้า ๆ เพื่ออะไร เพื่อหัวใจของประชาชนเรา จากนั้นผลต่อไปก็เพื่อ
สมบัติข้าวของเงินทองเข้าสู่ชาติไทยของเรา นอกจากทางด้านจิตใจเกี่ยวกับด้านธรรมะ
แล้ว ยังด้านวัตถุ เพื่อเข้าชาติไทยของเราทั้งนั้น นี่เราประกาศก้องมาตลอด อย่างกำลัง
พูดอยู่นี้ ดิตเทบแล้วก็จะออก ออกทุกเช้า ๆ เรายังอุตสาหะพยายามเทศน์ พี่น้อง
พิจารณาดูซิ เทศน์ทุกเช้า ๆ มานี้ก็ปีแล้ว ดูเหมือน ๑๐ กว่าปีแล้วมั้ง ที่แรกก็มีทางวิทยุ
ทางอุดรออกสถานีเดียวเป็นประจำมานานแล้วแหละที่เราพูดอย่างนี้ ครั้นต่อมาก็เรื่อย
ๆ อย่างนี้ จนกระทั่งถึง ๘ สถานี วิทยุอุดรออกหมด แล้วออกทั่วประเทศไทยทาง
กรุงเทพ สถานีใหญ่ก็ออกทั้งนั้น แล้วยังกระจายออกไปทางอินเทอร์เน็ตเดอแหนดอีก
ด้วยฟังซิ

เราหยุดเมื่อไรเทศน์นี้ ไปหาโวหารมาจากไหน อยากรู้อย่างนี้นะ หลวงตา บัวก็ตัวเท่าหนู ได้เทศน์วอก ๆ ทุกวัน ไปหาโวหารมาจากไหน ยังอุตสาห์มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ก็แสดงว่าตะเกียกตะกายมาเติมกำลังความสามารถนั้นแหละ ที่จะได้มาเทศน์แต่ละคำ ๆ นี้ ต่อไปนี้มันก็ยังเหลือคำเดียวเท่านั้นเอง เวลานี้ยังเก็บอาวุธอันสำคัญนี้ไว้ก่อนยังไม่เอาออกใช้ ถึงเวลาก็งัดออกมาเอง เวลาจนตรอกจนมุมไม่มีทางไปแล้วก็สู้ที่ เท่านั้นเองเข้าใจไหม ขึ้นตรงนี้แหละก็มันหมดแล้ว งัดออกมาละซีใช้ใหม่ งัดออกมาสู้นี้ ออกจากนั้นก็อย่ายุ่ง เราจะตายแล้วจะว่าไง หนักขนาดนั้นนะ

เราเชื่อแน่ละที่ ๔ พันกิโลที่ตั้งเป็นฐานไว้นี้ เรายังเขยิบขึ้นไปอีก เรายังเกริ่นไว้ถึง ๑๐ ตันนุนนะ ให้สมกับชาติไทยของเราที่ช่วยตัวเองในคราวนี้ โดยมีศาสนาเป็นผู้นำ ไม่ควรจะให้ด้อย ให้มีเป็นจุดเด่นของชาติไทยซึ่งเป็นลูกชาวพุทธออกช่วยตัวเองในคนทั้งชาติ ให้เห็นเป็นจุดเด่นให้โลกภายนอกเขาได้เห็นบ้าง นี่ละสมชื่อสมนาม สมบัติเงินทองข้าวของเราเข้าสู่คลังหลวงเราแล้วยังไม่แล้ว ชื่อเสียงของเรา ศักดิ์ศรีติงามแห่งชาติไทยของเราที่ขจรออกไป การคบค้าสมาคมกับชาวเมืองนอกเมืองนาเขาไม่จัดไม่ขีดเขาไม่อดหนาระอาใจ เขาพอใจที่จะคบค้าสมาคมกับพวกเรา ที่มีน้ำใจจริงจั่งต่อชาติไทยของเรา ถึงกับทำชาติไทยของเรามีความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามั่นคง เป็นโดยลำดับไปอย่างนี้ เป็นเครื่องประกาศให้โลกภายนอกเขาได้เห็นด้วยนะ ไม่ใช่มีแต่โลกภายในของเรา

หลวงตานี้คิดหมดนะก่อนที่จะนำมาพูด ไม่ได้พูดแต่เมืองไทยของเรา ถ้าหากพูดตามธรรมดาในเมืองไทยของเราไม่อดว่าง้เลยนะ พูดยันเลย อดอะไรไปที่ไหนก็มีแต่ข้าวแต่น้ำเต็มไปหมด ตามท้องไร่ท้องนา ถนนหนทางมีแต่ผักแต่หญ้า คว้าที่ไหนเป็นผักเป็นหญ้ามาอดที่ไหน นั่น แต่สำคัญที่จุดใหญ่นั้นซี จุดใหญ่เป็นจุดวัดกันระหว่างประเทศต่อประเทศ ประเทศเขาประเทศเราเป็นเรื่องใหญ่ จึงต้องหามาเพื่อชื่อเสียงเหล่านี้ เพื่อกิตติศัพท์กิตติคุณของชาติไทยเรา จะได้สม่าเสมอกับชาวเมืองนอกเขา การไปมาหาสู่ การซื้อการขายก็ไม่ถูกกดขี่จนเกินไป ด้วยความดูถูกเหยียดหยามละ มันมีผลร้ายรับตามมานะ ถ้ามีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณแน่นอนหนามั่นคงอยู่ในชาติของตนเองแล้ว ไปที่ไหนก็มีความสง่างาม การติดต่อซื้อขายก็ไม่มีใครจะมากดขี่บังคับเอาอย่างง่ายตาย ด้วยความเกรงขามกันมีอยู่ เหล่านี้

สำหรับ ๘๐๐ ล้านก็แน่แล้วละไม่ต่ำกว่า ๒ พันกิโลนะ กะว่าจะได้ถึง ๒ พันกิโลแต่มันจะเพิ่มขึ้นอีก เพราะเงินจำนวนนี้ที่เก็บไว้แล้วไม่แตะ แล้วนอกจากนั้นถ้าได้ออกมาที่ว่าจากโครงการช่วยชาตินี้เท่าไร เราจะค่อยตีตะล่อมเข้าไปเรื่อยๆ นะ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ออก ออกทางหมุนเวียน อันนี้ถือเป็นหลักใหญ่กว่าเพื่อนนะ ทองคำนี้จึงเจียด

ไว้เสมอ ๆ แล้วค่อยตีเข้าไปเรื่อย ๆ หากจำเป็นจริง ๆ ก็ช่วยออกทางเป็นเงินหมุนเวียนไป ไม่จำเป็นนักหมุนเข้าเรื่อย ๆ เราจะพยายามให้ได้ทองคำมาก ๆ คราวนี้นะ

ทองคำในคลังหลวงของเราไม่มีมากนักะ นี่ที่เรารีวิววิจารณ์ ออกมาประกาศบ้าง เลยทันที ตั้งแต่บัดนั้นไม่เคยจืดจาง ประกาศเรื่องทองคำเข้าสู่คลังหลวงนะ หมุนเข้าเรื่อย ๆ อันนี้เป็นหลักใหญ่ของชาติไทยเรา เจ้าหน้าที่เขาเป็นธรรมนี่นะ สมที่ว่าเขานิมนต์เราไปดู เราไม่ได้ทะเลาะอะไรนะ เราเอาทองคำเข้าไปมอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว เขาก็มานิมนต์ให้เราไปดูทองคำ ไปเฉพาะเรานั้นแหละ เข้าไปดู ทุกชอกทุกมุมเขาให้ดูหมดวางไว้เป็นแท่ง ๆ เป็นเอี้ย พูดยังไม่ถูกนะ เขาจัดไว้อย่างเป็นระเบียบวางชั้นละนะ ใ้เรามันดูไม่มีระเบียบ

ออกจากนั้นก็มาประมวลถามเรื่องทองคำที่อยู่ในนี้ ก็ทราบว่ายู่ในนี้แล้ว ที่นี้ทองคำเราทั้งหมดไปอยู่ที่ประเทศไหนบ้าง ๆ เพราะมันเกี่ยวโยงกัน แน่ชัดไหมหลวงตาถาม ถามนี้คือความเกี่ยวโยงของแต่ละชาติ ๆ บางทีเราอาจติดหนี้ติดสินเขามากน้อยเพียงไร ต้องมีเครื่องประกันไว้เขาจึงจะให้ติดหนี้ ประกันคืออะไร ต้องทองคำเป็นที่หนึ่งเราคิดไว้หมดแล้ว พอถามบ๊อบก็เขากันได้เลย นั่น เราคิดแล้วในประเทศนั้นมีทองคำอยู่ประจำประเทศนั้นเท่าไร ๆ ถามเข้าเป้ง ๆ เลย ใครมาบอกเรา เราทำไมถามได้ไม่ใช่อยุณะ

เพราะเรื่องเหล่านี้มันเกี่ยวโยงกันทั่วโลกก็ยังไม่บอกแล้ว เขาก็บอกไว้อยู่ที่นั่นมีเท่า นั้น ๆ อยู่ที่เมืองไทยเรามีเท่านั้น รวมทั้งหมดมีเท่านั้น นั่น พุดเฉพาะสองต่อสอง ไม่ให้ใครทราบด้วยนะ คุณกันเฉพาะสองต่อสองจริง ๆ พวกนั้นเขาไม่ยุ่งละเขาอยู่ข้างนอกเราตั้ง(ใจ)ไปคุยกันจริง ๆ นี่ก็สมชื่อสมนามว่าผู้รักษาสมบัติคลังหลวงนี่ก็เป็นผู้เป็นธรรมอย่างยิ่ง นิมนต์เราไปดู ก็คงมีความมุ่งหมายว่าเราดูนี้มีส่วนอะไร ๆ บ้างกับทองคำนี้ เพราะเวลานี้เป็นเวลาที่เรากำลังเอาทองคำเข้าช่วยชาตินี้แหละ ท่านเหล่านี้จึงต้องนิมนต์เราไปดู ไปก็ดูทุกชอกทุกมุมจนกระทั่งเป็นที่แน่ใจแล้วถึงได้ออกมาประกาศพี่น้องทั้งหลายทราบทุกวันนี้ จึงไม่จืดจางเลยนะ

พากันให้เร่งนะ ทองคำเป็นหัวใจของชาติร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ไม่ใช่อะไรเป็นหัวใจของชาติอันสำคัญนะ ทองคำเท่านั้น จากนั้นก็ดอลลาร์หนุนกันไป ๆ เงินไทยเราถึงจะตีสะพัดออกได้ ถ้าเหล่านี้ไม่มีเงินไทยออกไม่ได้นะ เวลานี้เห็นไหมเงินขาดตลาด ไปที่ไหนมีแต่สินค้าสินขายเต็มบ้านเต็มเมือง ตลาดตลาดเล อุดอยากที่ไหนสินค้า ไม่ว่าถนนหนทางมีแต่สินค้าสำหรับขาย ๆ แต่คนที่ซื้อมองหาแทบไม่เจอ นั่นเป็นยังไง นี่ก็บอกชัดเจนว่าเงินนี้ขาดตลาดมากทีเดียว มีแต่สินค้าเงินไม่มี เท่ากับว่าความหมายของมันก็จะไม่มีเหมือนกัน นั่น ถ้ามีเงินมีสินค้าก็สมดุลกันไปได้สะดวก เราคิดไว้หมด

จึงต้องได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกันอย่างไม่ปิดบัง พูดตรงๆ เลย ต้องได้ช่วยกันเต็มกำลัง เวลานี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่เราจะช่วยชาติบ้านเมือง ด้วยการออกหน้าออกตาได้ไม่สะทกสะท้านกับผู้ใด เพราะมีผู้นำ ผู้นำกับศาสนาสวมกับว่าเรา เป็นลูกชาวพุทธเป็นผู้นำด้วย เป็นผู้นำทางศาสนาလာมาเช่นกันไป พี่น้องชาวไทยเรา ให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัว อย่าจิตอย่าชืด เวลาเข้มแข็งให้เข้มแข็ง เวลาจริงต้องมี เวลาเล่นก็มีคนเรา ถึงคราวจริงให้จริง เวลานี้เป็นคราวที่เราจะจริงจังต่อชาติบ้านเมืองของเรา เราต้องจริงจังทุกคน

เช่นอย่างเงินที่มาฝากไว้ตามธนาคารต่างๆ เวลานี้การโอนเข้ามาไม่ค่อยมีนะ นี้ ก็ทำให้หลวงตารู้สึกไม่สบายใจเหมือนกัน จึงต้องได้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบ จะเข้าทางไหนเข้าเถอะ เข้าคลังหลวงทั้งนั้น เราจะเป็นผู้จัดการพิจารณาเอง แยกไหนๆ เราแยกได้ทั้งนั้น สมควรแก่เหตุผลอะไร เราจะเป็นผู้จัดผู้แยกเอง เพื่อประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา จะเข้าในชอกใดมุมใดก็ตาม เป็นชอกมุมที่จะไหลเข้าสู่คลังหลวงทั้งนั้น ในความรับผิดชอบของเรา ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจพิจารณา พี่นจิตใจของเราเรื่อยๆ มันจะนอนใจแล้วหลับครอกๆ ไป มันจะไม่ได้เรื่องนะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ ว่าไม่พูดมากมันก็ได้พูดอยู่นะวันนี้ มีอะไรว่าซี

ผมที่มาวันนี้มีอยู่ ๒ เรื่องครับ เรื่องแรกคืออยากจะมาขอกล่าวสดุดีท่านหลวงตา คือคนทั้งประเทศมีความซาบซึ้งในรสพระธรรมของท่านหลวงตามาก ท่านได้เคยกล่าวไว้ว่า ตอนนี้อยู่หลวงตาอายุมากแล้ว ชรามากแล้ว แต่ยังสู้สุดส่ำห์เหน็ดเหนื่อยทำผ้าป่าช่วยชาติ แม้ท่านนิพพานท่านก็จะสั่งลูกศิษย์ลูกหาขอพระราชทานเพลิงศพไม่รอช้า เงินที่ทุกท่านทั่วประเทศช่วยมา ท่านให้นำเข้าคลังหลวงเป็นเงินก้อนสุดท้ายครับ ผมในฐานะเป็นลูกคนไทย เชื้อสายจีนนะครับ ขอกล่าวสดุดีท่านหลวงตาเป็นภาษาจีนกลางนะครับ (พูดภาษาจีนกลาง) ความหมายก็คือ ช่วยชาติสุดชีวิต แม้นิพพานแล้วเป็นเจ้า ผุยมงก็ยิ่งช่วยชาติผ้าป่าอีกครับ

เอาละหลวงตาพอใจ ที่นี้ในขณะที่เดียวกันหลวงตาผู้ช่วยชาติก็นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ หลวงตาเป็นผู้ช่วยชาติ พี่น้องทั้งหลายนอนหลับครอกๆ แครกๆ ใช้ไม่ได้นะ เข้าใจไหม เอาตรงนี้ละ เข้าใจ

มีเรื่องที่สองครับ

เรื่องที่สอง เอ้า ว่ามา

ทางจังหวัดสุรินทร์ กราบเรียนนิมนต์รับผ้าป่าช่วยชาติ ในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๔.๐๐ น.และทำบุญครอบรอบมรณภาพหลวงปู่สาม วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เวลา ๗.๐๐ น. ณ วัดป่าไตรวิเวก จังหวัดสุรินทร์

ก็ขอมาในวันที่ ๓๑ มกราคม และวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ใช้ไหม เราไม่ได้ดูปฏิทิน ก็ดูเหมือนจะไม่ค่อยมีงานอะไรมาใหญ่โตยิ่งกว่านี้ ก็เป็นอันว่าเอาไปตามนั้น วันที่ ๓๑ มกราคมก็เป็นปลายเดือนของต้นปี ก็ไม่มีอะไรจะพิจารณาดูแล้ว ถ้าเป็นวันที่ ๓๑ ธันวาคมกับมกราคมจะมีว่างั้นเถอะนะ ไม่มีแรงใดก็ต้องมีแรงหนึ่ง ในปีเก่าปีใหม่ชนกันนี้ทุกปีแหละ เป็นอันว่ารับแล้วนะ เอาเท่านั้นละ

มีสุดท้ายครับ ผมขอขอบคุณท่านเพื่อนลูกศิษย์หลวงตาทุกท่านที่นี่และไม่อยู่ครับ ที่ไปช่วยชาติทำผ้าป่าที่จังหวัดสุรินทร์ เมื่อเดือนกันยายน ๔๑ ครั้งที่สองเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๔๓ นี้ครับ อันนี้ก็ปี ๔๔ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เออเอาไว้นี้ เห็นอะไรไม่ต้องเห็นละ เอาละไม่ต้องเห็น ไม่จำเป็นต้องเห็น รับแล้วรู้ทั่วกันหมด เอาละพอใจแล้วๆ ได้ยินไหมล่ะ ที่บอกมาเรียบร้อยนี้บอกไปด้วยความพอใจ ถ้าจะให้เห็นจะไม่พอใจ มันก็ต้องแก้กันหมดนั่นนะซี ใช้ไหมล่ะ มันต้องมีหมดแก้หมดรับหมดต่อเลยซี เอาละพอ ทางนั้นพอใจหรือทางนี้ไม่เซ็น ทางนั้นพอใจหรือยัง (พอใจครับ) ถ้าไม่พอใจเอาโทรทขึ้นมาว่างั้นนะ ยกทัพใส่ที่เดียวเดี่ยวหลวงทางเมืองสุรินทร์จะว่าไม่บอก

(๒ บาทครับลูกสาวอาจารย์ชาลี) เออ นี่ลูกสาวอาจารย์ชาลีๆ เป็นอาจารย์ใหญ่ของเราจะเป็นครูเรา ต่อมาลูกศิษย์เป็นครู ครูเลยกลัวใหญ่เลย แต่ก่อนลูกศิษย์เป็นลูกศิษย์ ทั้งกลัวทั้งเคารพทั้งรัก อ้าวจริงๆ นะเราไม่เหมือนใคร เราชักมากจริงๆ รักอาจารย์ชาลีครูของเรา นี่ พูดที่ไหนเราพูดได้เต็มปากด้วยหัวใจจริงจัง ท่านก็รักเราด้วย ไปไหนเอาไปด้วย แปลกนะ จนกระทั่งจากกันไป แล้วที่นี้กลับมาเราเป็นครูท่านเลยกลัวเราใหญ่ เลยกลัวลูกศิษย์แล้วเดี๋ยวนี้

นั่นมาอีกแล้ววันนี้ พู่นะ เต็มไปหมด ไปตั้งไว้อีก เอามันหมดวันละวันนี้ พูดได้ทุกแบบนะ คำพูดของเราไม่มีใครเอาเข้าบัญชีแหละ เราก็ไม่เคยจะสนใจเข้าบัญชีนะ คำพูดของเราไม่มีบัญชี ว่าไปได้ทุกแบบ แบบไหนก็แบบนี้ไปเหมือนกันหมด แบบหายเจียบไปเลย ๆ ต่อไปนี้จะให้พร...

ขอเดือนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ เวลานี้เรากำลังช่วยชาติบ้านเมืองของเราทุกด้านทุกทาง ที่จะให้เป็นไปได้นะ แต่เวลานี้เรื่องบัญชีโครงการช่วยชาติของเรา รู้สึกว่า ร้อยหรือมากแทบจะไม่ปรากฏเลย จะเป็นประกาศว่าเราหยุดการช่วยชาติแล้วค่อยจะ ให้เมืองไทยล่มจมเท่านั้น คำนี้ฟังให้ดีนะ เป็นคำหลวงตาที่อุ้มพี่น้องชาวไทยมาเต็มสัดเต็มส่วน ได้ประกาศบอกพี่น้องทั้งหลายทราบให้ตื่นเนื้อตื่นตัว ให้พยายามทุกคนๆ ตลอดไป จนกว่าหลวงตาบ๊วว่าปิดบัญชีแล้วหลวงตาบ๊วจะตายแล้ว หลวงตาบ๊วจะประกาศเองนะ เอาละพอ จำให้ดีคำนี้นะ เวลานี้บัญชีโครงการช่วยชาติของเราเรียบร้อย

หรือมากทีเดียวแทบจะไม่ปรากฏนะเวลานี้ นี่แสดงถึงความจิตซัดของชาติไทยเรา ไม่สมกับเราซึ่งเป็นผู้นำเข้มน้อยอยู่ตลอดเวลา มา เอาทำให้ดี เอาละพอ

ปล่อยหมาเรา เปิดทางมัน ไอ้ก็เอาใหญ่เลย เอาใหญ่ๆ ตีๆ ฟาดเลยๆ (เสียงหมาเห่าและกั๊กกัน) บักหมี่นี่เอามันเลย ไอ้หมี่มันอยากจ้องห้องอยู่นะ ฟาดมันเลย เตือนมาเรื่อยๆ เห็นไหมล่ะ บอกจนกระทั่งหมา ไอ้หมี่ตั้งแต่ตัวมันเล็กๆ หัวมันเท่า กำปั้นนะมานี้ ดูแล้วหมาตัวนี้ ให้ระวังนะ บอกตั้งแต่ต้นจนปานนี้ ผิดไหมล่ะ มันตกตลอดออกมาใหม่ๆ เอามาที่นี่ มองดูหมาตัวนี้มีท่าอยู่นะสูงนะ บอกเด็กๆ ด้วยบอกพระเนตรด้วย ระวังหมาตัวนี้มีท่าใหญ่ นะมันจะรังแกเขาหมาตัวนี้ พอกัดมันกั๊กนะ ให้เอาไม้เรียวแนบติดตลอด แล้วเป็นยังไงเห็นไหมตะกี้สิ รั้วไอ้หมี่เห็นไหม ก็อย่างนั้นละ ผิดไหมล่ะ เป็นมาตลอดนะ แต่กับตัวเล็กๆ มันตัวอย่างหนึ่ง กับไอ้หยอง ไอ้ก็ทำอะไรก็ตาม โดดกัดมันก็หลบพับ กั๊กทางนี้หลบพับ กั๊กไปกั๊กมา มันหลบมันรำคาญวิ่งหนีเลย พวกนี้วิ่งตาม ตัวอย่างหนึ่งกับลูกหมาไม่รังแกนะ ไม่ถือสาเลย ไอ้ตัวนี้กับตัวนั้นไล่กัดมัน โดดไล่คอก หลบพับทางนี้ โดดไปทางนี้หลบพับทางนี้ หลบไปหลบมาคงรำคาญ เล่นกับเด็กคงว่างั้นนะ วิ่งหนี ไอ้สองตัววิ่งตาม นำดูอยู่นะ แต่กับตัวใหญ่มันเป็น เพราะฉะนั้น จึงได้ขานบเรื้อย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd